

57 Я архіерее те и Фарісее те дадоха заповѣдь: а конѣккой го оусѣти гдѣше да вѣде, да каже за да го фанатѣ.

ГЛАВА VI.

Исходъ прочее шесть дни по напредъ ѡ пасха та, доиде во Виноліа гдѣто бѣше оумрѣло лазарь, когото воскреси ѡ мертвы те.

2 И направиха мѣ тамъ вечера, и Марѣа садѣваше: а лазарь бѣше единъ ѡ она, който седѣха съ Исуса на трапѣза та.

3 Тогдава Маріа зема єдина літра мѣро чисто драгоцѣнно (което се именовва) нардъ, и помаза носѣ те Исусовы, и ѡтри ги съ косѣ те си: и испланисекъша та ѡ мѣрѣсма та на мѣро то.

4 Я единъ ѡ оученицѣ те мѣ, Иуда (сынъ) на Симѡна Искариѡтскаго, който шѣше да го предаде, рече:

5 Защо се не продаде това мѣро за триста пѣнази, да се дадѣтъ на сиромѣси те;

6 Я това рече, не че за сиромѣси те се грѣжаше, но зашто бѣше тѣтъ, и имаше ковчѣжче, и носеше (онова) цюто тѣраха въ него.

7 Тогдава Исуса рече: не дѣйте а, она є сохранила

това за деньжтѣ на погребеніе то ми.

8 Зашто сиромѣси те секога имате съ себеси, а мене секога неимате.

9 И разумѣ многоъ народъ ѡ Иудѣи те, зашто є тамъ: и доидоха не токмо заради Исуса, но и лазара да видѣтъ, когото бѣше воскресилъ ѡ мертвы те.

10 Но архіерее те се советоваха, да убѣятъ и лазара:

11 Зашто мнозина ѡ Иудѣи те ѡиваха заради него, и вѣроваха во Исуса.

12 Я на оутрешниа день многоъ народъ, който бѣха дошли на праздникѣтъ, както чѣха че иде Исуса во Иерусалимъ,

13 Земѣха вѣйки фѣникобы, и излѣзоха да го посрѣшнатъ и быкаха, и говорѣха: ѡсѣнна, благословѣнъ който иде во име то Господне, царь Израилевъ.

14 Я Исуса намери єдно осли, и вѣхна на него, какъ бо то шо є писано:

15 Не койсе душѣ Симѡнова: єто царь твой иде возсѣдалъ на ждрекѣ ѡ ослица.

16 И тѣа (работы) не разумѣха оученицѣ те мѣ напредъ: но когѣто се прослави Исуса, тогда се сетѣха, зашто тѣа са были писаны за него, и това мѣсотвориха.